

COMUNICACIÓ

Ignasi Roviró: *L'«engagement» sartrèa, més que un concepte polític*

Un dels conceptes claus en el pensament de Jean-Paul Sartre és el *«engagement»* (s'ha traduït al català com a 'compromís'). Però per les superficialitats dels divulgadors i pels temps moguts d'accions reivindicatives, aquest concepte s'ha reclòs només en una semàntica política. Per aquells, comprometre's significava atendre a la realitat social i política concreta que envoltava a cada un dels ciutadants. En la pràctica política del decenni 1960-1970, ja fos a França o al nostre país, el compromís s'entenia com una mena de sinònim d'una solidaritat encarnada. Aquesta manera d'entendre-ho podia ser suggerida pel mateix Sartre quan el diumenge 12 de maig de 1968 declarà a Ràdio Luxembourg, després de la lluita violenta entre la joventut valenta que canviava el món pintant les parets burgeses i la policia que pintava amb sang d'aquests enardits joves les llambordes de la *rue Gay-Lussac*: «Aquests joves no volen un esdevenidor com el dels seus pares, com el nostre; un futur que ha provat que som uns covards, cansats, extenuats, acabats per la total submissió i víctimes d'un sistema tancat. Independentment del règim polític, la violència és l'únic que els resta als estudiants que encara no han entrat en el sistema que els seus pares varen fer per ells i en el que no volen entrar. (...) En l'apatia dels països occidentals, l'única força de revolta de l'esquerra es troba en els estudiants i aviat espero que en tota la joventut (...) Actualment són els mateixos estudiants els que han de determinar (...) quines seran les seves formes de lluita. Nosaltres no som qui per donar-los consells, fins i tot si hom s'ha compromès durant tota la vida amb aquesta societat.»

Però en la completud del pensament sartrèa, sense negar aquesta accepció, l'*engagement* és molt més que això. L'hem de veure com un concepte gòbal: implica la totalitat de la filosofia sartrèana. Dit d'una altra manera, per Jean-Paul Sartre, no es pot escollir l'*engagement*, com aquell que pot triar ser o no ser solidari. La pròpia existència, el mer fet de ser viu, ja és *engagement*; que va des del nivell de concreció cel·lular per compondre tota la biologia al compromís social per compondre l'àmbit de relació social, sempre inel·ludible.